

“CILJ MI JE POTVRDITI SE
KAO ZRELA UMJETNICA,
SPREMNA ZA SAMOSTA-
LAN RAD NA ZAHTJEVNIM
KOMPOZICIJAMA”

RAZGOVARALA:
MARIJA PLENTAJ

Ovu mladu harmonikašicu nije bilo teško odabrati za našu novu rubriku u kojoj predstavljamo domaće studente. Martina me se dojmila kao vrijedna glazbenica koja se trudi što više profesionalno usavršavati, raditi na sebi i koristiti svaku priliku za učenje. Osim toga, vrlo je srdačna i draga te ne sumnjam da nećemo ponovno pisati o njoj.

Kako se odvija život u Puli? Je li ti preseljenje bila velika promjena? Kako si se snašla u svemu? Što tvoj rodni Zagreb ima, a Pula ne, i obrnuto?

Moj život u Puli započeo je tjedan dana prije početka akademske godine 2013./2014. Preseljenje za mene nije bilo stresno jer sam na prvoj godini studija često dolazila u Zagreb zbog nezavršene srednje škole. Zbog tih čestih odlazaka i dolazaka, uopće nisam imala osjećaj da živim u Puli. Najveći problem tada bilo je istovremeno učenje gradiva IV. razreda srednje škole i polaganje ispita na fakultetu.

Ono što me u Puli oduševilo je to što mi je sve bilo blizu. Čak je i stan, u kojem sam tada živjela, bio samo nekoliko minuta hoda udaljen od Akademije. Što se pak tiče života u Puli, život ljeti i život zimi je neusporediv. Naime, zimi ondje nema nikakvih događanja i sve je dosadno. Ljeti je ta slika itekako drugačija. U Gradu za vrijeme ljetnih mjeseci sve vrvi turistima, a odvijaju se i mnogobrojne manifestacije. Ako bismo uspoređivali noćni život u Puli s onim u Zagrebu, moram priznati kako je u Puli zaista malo mjesta za izaći. Taj problem mi studenti riješimo tako što organiziramo privatne „feštice“, kojima razbijamo rutinu, ali i upotpunjavamo svakodnevicu.

Studiranje u Puli za mene ima mnogo prednosti. Najveća prednost je ta što je Pula na moru, koje obožavam, tako da ljetne dane provodim više na plaži sunčajući se nego vježbajući sviranje u prostorijama Akademije. Osim toga, veoma mi se sviđa i to što je život u Puli lagodniji, usporeniji i manje stresan od života u Zagrebu. I sami ljudi su vrlo pristupačni, simpatični i otvoreni. Trenutno mi iz Zagreba najviše nedostaje moja obitelj i prijatelji, ali i mnoštvo kulturnih manifestacija i mogućnosti za nastupe, kojih je ondje zaista bilo puno više. I na kraju, za razliku od Pule, Zagreb je grad koji živi tijekom cijele godine.

Što je prevagnulo da se odlučiš za studij u Puli?

Za upis na akademiju imala sam nekoliko kriterija. To je prvenstveno bila blizina Zagrebu, zbog polaganja razrednih ispita, te jezik države u koju ću ići. Kako sam znala njemački jezik, u užem izboru bile su akademija u Grazu i akademija u Puli. Prije prijemnih ispita, radila sam s profesorima s navedenih sveučilišta. Budući da su prijemni ispiti na obje akademije bili istoga dana, ipak sam se odlučila otići na prijemni u Pulu, što se kasnije pokazalo ispravnom odlukom.

U čijoj si klasi i kako si zadovoljna profesorovim radom? Što je najvažnije što si dosad od profesora naučila?

U klasi sam doc. art. Dražena Košmerla. Jako sam zadovoljna s profesorovim radom. Sviđa mi se što mi profesor dopušta da sama preoblikujem kompoziciju prema vlastitom ukusu i što pri radu dosta inzistira na čistoći notnog teksta te jasnoći izraza. Profesor je veoma susretljiv i uvijek spreman pomoći.

Da možeš promijeniti neke stvari, što bi mijenjala? Što ti se posebno sviđa na Akademiji?

Na akademiji u Puli sviđa mi se što studij sadrži nekolicinu izbornih predmeta, koji su zanimljivi i korisni za pedagoški, ali i umjetnički rad. Od predmeta koje trenutno slušam, najzanimljiviji su mi dirigiranje i glazbeni oblici i stilovi, a znanja koja dobivam na tim kolegijima često primjenjujem na kompozicije koje izvodim. Također, veoma mi se sviđala i nedavno organizirana turneja. Isto tako, sviđa mi se i rad orkestra jer nas potiče na bolju međusobnu suradnju i uči biti dijelom jedne sredine.

Ono što bih promijenila jesu određeni predmeti koje smatram preopširnima za studij harmonike. To su prvenstveno četiri različite vrste psihologije, koje su nam nepotrebne za budući rad u školi. Mislim da se to gradivo, koje je nama potrebno kao budućim nastavnicima, može sažeti u jedan ili najviše dva predmeta. Također, smanjila bih i gradivo predmeta harmonike. Smatram da je ono preopširno te ga ne stignemo kvalitetno obraditi i postaviti na visoku umjetničku razinu. Problem je u tome što je vremenski period koji imamo do ispita veoma kratak za obradu gradiva npr. prvog semestra, a koje se sastoji od sviranja ljestvica, tri etide, jedne originalne skladbe za harmoniku, jedne skladbe hrvatskog skladatelja te jedne polifone kompozicije. Smatram da je korisnije uzeti nekoliko težih kompozicija koje sadrže određene tehničke elemente, a koji su potrebni za razvoj studenta, i kvalitetno ih obraditi, nego osrednje odsvirati opsežan program. Isto tako, uvela bih i predmet čitanja nota prima vista te bih organizirala veći broj koncerata, na kojima bi studenti imali priliku svirati i promovirati se.

Koji bi cilj htjela postići završetkom studija i imaš li planove za poslijediplomski studij? Općenito, gdje se vidiš nakon završenog školovanja?

Cilj mi je potvrditi se kao zrela umjetnica, spremna za samostalan rad na zahtjevnim kompozicijama. Poslijediplomski studij htjela bih završiti u Puli, a nakon toga nastaviti daljnje obrazovanje, iako još još ne znam gdje. Zasad imam u planu nekoliko gradova,

ali do toga ipak ima vremena, prvo treba završiti preddiplomski studij. Nakon završenog školovanja, vidim se kao profesorica u radu s djecom. Stvarnost je takva da se danas od koncertiranja na harmonici ne može živjeti. Ipak, nadam se da ću ponekad imati priliku održati koji solistički koncert.

Što smatraš svojim najvećim uspjehom u harmonikaškoj karijeri? Spomeni nam neke svoje nagrade.

Moj najveći uspjeh dosad bio je ulazak u hrvatsko finale Eurovizije za mlade glazbenike i treće mjesto na natjecanju "Be the one". Na natjecanje "Be the one" prijavila sam se zbog nagrade, koja je uključivala nastup sa simfonijskim orkestrom. Natjecanje je činilo četiri kruga, a natjecatelji su imali nekoliko mjeseci za odabrati djelo s popisa skladbi i obraditi ga. Iz samih priprema za natjecanje naučila sam kako u najkraćem

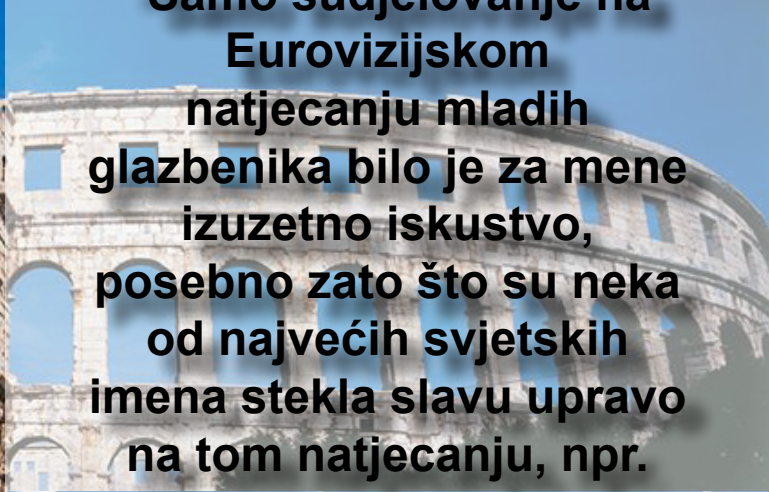
“Nakon završenog školovanja, vidim se kao profesorica u radu s djecom. Stvarnost je takva da se danas od koncertiranja na harmonici ne može živjeti.”

“Samo sudjelovanje na Eurovizijском natjecanju mladih glazbenika bilo je za mene izuzetno iskustvo, posebno zato što su neka od najvećih svjetskih imena stekla slavu upravo na tom natjecanju, npr. Julian Rachlin, Julia Fischer, Natalie Clein, Monika Leskovar.”

vremenu obraditi kompoziciju. Skladbu sam krenula čitati u zadnji čas jer je to bilo razdoblje kad sam tek upisala akademiju i još nisam imala mentora.

Osvojila sam još nagrade na natjecanjima u Sarajevu, Daruvaru, Križevcima, Slavenskom Brodu, Trstu, Erbezzu i Puli. Kao članica tria Carpe Diem osvojila sam prvo mjesto na natjecanju Antene Zagreb “Stop maltretiranju”, za koje je dio nagrade bio nastup u Areni Zagreb na otvorenju sezone “HKL Medveščaka”, te četvrto mjesto na “Imagine festivalu”.

Nažalost, kod nas nema puno natjecanja koja su organizacijski na razini jednog Eurovizijскоg natjecanja. Što si posebno tamo zapazila i kakvo je tvoje iskustvo?

Samo sudjelovanje na Eurovizijском natjecanju mladih glazbenika bilo je za mene izuzetno iskustvo, posebno zato što su neka od najvećih svjetskih imena stekla slavu upravo na tom natjecanju, npr. Julian Rachlin, Julia Fischer, Natalie Clein, Monika Leskovar. U prvom, predselekcijском, krugu odabrali su od nas dvanaest, osam kandidata za finale. Sam događaj je bio izvrsno

medijski popraćen, a prema nama su se odnosili kao prema profesionalcima. Imali smo jednu probu nasamo s dirigentom, na kojoj smo se dogovarali oko tempa i dinamike da bi u konačnici proba s orkestrom bila što efektivnija. Također, imali smo kostimografe i vizažiste, a najgore je bilo iščekivanje kad ću doći na red za sviranje. Sviranje mi je otežavala kamera, koja se stalno micala i približavala, a u jednom trenutku sam imala osjećaj da će mi lupiti u harmoniku.

Sve u svemu, bilo je to vrlo lijepo iskustvo, posebno zbog niza ljudi koje sam upoznala i zbog toga što sam mogla promovirati harmoniku kao klasičan instrument ravnopravan ostalima.

Sviđa li ti se više solistička karijera ili karijera u nekom komornom / orkestralnom sastavu i zašto?

Više mi se sviđa solistička karijera jer mi omogućuje veću slobodu pri interpretaciji i nema proba na koje bih morala dolaziti. Također, ukoliko pogriješim na nastupu, sama se nosim s posljedicama i ne moram se opravdavati drugima zbog čega ili kako se to dogodilo. I samo vježbanje mogu koncipirati onako kako meni odgovara. S

obzirom na moj karakter i osobnost, solistička karijera bi mi više odgovarala posebno zbog te samostalnosti i slobode koju pruža. S druge strane, i rad u orkestru ili komornom sastavu ima pozitivne strane – druženje s kolegama od kojih mogu naučiti nešto novo, sviranje s drugim instrumentima, a ukoliko se ide na put, u društvu je uvijek zabavnije.

Tko je tvoja najveća podrška kada stvari ne idu po planu?

Najveća podrška su mi moji roditelji. Oni su uvijek uz mene, a mama često zna citirati dio iz Krležinih „Balada Petrice Kerempuha“: „Nigdar ni tak bilo da ni nekak bilo, pak ni vezda ne bu da nam nekak ne bu.”

Koji su tvoji planovi iz bliže budućnosti?

Moji planovi su odsvirati koncerte u Poreču, Puli, Zagrebu te natjecanje na Lions Grand Prixu. Koncerte trebam svirati u sklopu ciklusa Virtuoso. Također planiram sudjelovati i na još nekoliko natjecanja te se kandidirati za Erasmus + program za sljedeći semestar. Nadam se da će mi se planovi ostvariti i da će publika biti zadovoljna mojim nastupima.

